ΓΡΑΜΜΑ

ΠΡΟΣ:

- ΤΗΝ Π.Γ / ΣΥΝ
- ΤΗΝ ΚΠΕ / ΣΥΝ
- ΤΙΣ ΚΟΜΜΑΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ / ΣΥΝ
- ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΣΥΝ

Δ. Σουλιώτης
Μέλος της ΚΠΕ

gram/25.2.03

Σύντροφοι/ες,

Η περιπέτεια του λεγόμενου προγραμματικού συνεδρίου του κόμματος, του οποίου η πραγματοποίηση εξαγγέλλεται συνεχώς, επί περίπου δύο χρόνια, αλλά συνεχώς αναβάλλεται και δεν πραγματοποιείται, **έχει καταστεί ένα μόνιμο στοιχείο καθολικής παραβίασης των καταστατικών διατάξεων, ακύρωσης των δημοκρατικών διαδικασιών λειτουργίας του κόμματος και αναξιοπιστίας της ΠΓ** ως του κορυφαίου εκτελεστικού οργάνου του ΣΥΝ το οποίο φαίνεται να έχει χάσει το μέτρο της δημοκρατικής συμπεριφοράς αλλά και το μέτρο των ορίων της εξουσίας του.

Από τον τύπο έγινε γνωστό ότι η ΠΓ του ΣΥΝ χωρίς προηγούμενη απόφαση της ΚΠΕ του κόμματος, όπως προβλέπεται από το Καταστατικό, **αυθαίρετα και παραβαίνοντας τις εξουσίες της**, όρισε ξανά το χρόνο πραγματοποίησης του προγραμματικού συνεδρίου το μήνα Απρίλιο του 2003, ενώ την ώρα που γράφονται αυτές η γραμμές, η ΚΠΕ: **Δεν έχει στα χέρια της κανένα σχετικό ντοκουμέντο, δεν έχει εκλέξει καμιά επιτροπή για την συγγραφή των εισηγήσεων, δεν έχει ορίσει τη σύνοδο που θα συζητήσει και θα εγκρίνει τα υλικά του συνεδρίου, δεν έχει προσδιορίσει τις διαδικασίες εκλογής των αντιπροσώπων και ο χρόνος που απομένει για την πραγματοποίηση του Συνεδρίου και την συζήτηση των ντοκουμέντων στις οργανώσεις ως τον Απρίλιο στην ουσία θα είναι 30 ημέρες!**

Κάτω από αυτές τις συνθήκες η τυχόν σύγκληση του προγραμματικού Συνεδρίου θα αποτελεί πράξη ευτελισμού όχι μόνο των κομματικών

δημοκρατικών διαδικασιών αλλά κι του ίδιου του περιεχομένου του, μια πράξη δεσποτισμού, αυθαιρεσίας και επιβολής ειλημμένων από τα πριν αποφάσεων στο κόμμα, μετατρέποντας έτσι το συνέδριο σε μια αληθινή παρωδία, σε μια «αυλή των προβάτων, όπου ο ρόλος που επιφυλάσσεται στα μέλη, τους αντιπροσώπους και τις οργανώσεις του κόμματος είναι αυτός των κομπάρσων.

Στο πλαίσιο αυτών των επώδυνων για το κόμμα εξελίξεων και αναλογιζόμενος το χρέος μου ως μέλος του κόμματος αλλά και ως μέλος της ΚΠΕ του, είμαι υποχρεωμένος να δηλώσω τα εξής:

1. Καταγγέλλω όλες τις μέχρι σήμερα διαδικασίες σύγκλησης του προγραμματικού συνεδρίου, οι οποίες έχουν δρομολογηθεί με απόλυτη ευθύνη του Προέδρου και της ΠΓ, **ως απολύτως αντικαταστατικές, αντιδημοκρατικές και αδιαφανείς με τις οποίες εκτός των άλλων καταστρατηγούνται ο ρόλος και τα δικαιώματα της ΚΠΕ η οικία προ πολλού χρόνου έχει απωθηθεί στο ρόλο ενός ουσιαστικά διακοσμητικού οργάνου.**

2. Θεωρώ την εξαγγελία πραγματοποίησης του προγραμματικού συνεδρίου από την ΠΓ **ως ευθεία παραβίαση του άρθρου 8 του καταστατικού,** δεδομένου ότι το δικαίωμα σύγκλισης του συνεδρίου έχουν μόνο: είτε η ΚΠΕ ή το 1/3 των οργανώσεων ή το 20% των μελών.

3. Καταγγέλλω την διορισμένη από την ΠΓ επιτροπή για τη συγγραφή των υλικών του συνεδρίου ως παράνομη και τη σχετική απόφαση της ΠΓ ως ενέργεια αυθαίρετη που προσβάλλει και αναιρεί τα δικαιώματα της ΚΠΕ όπως και αυτά των μελών του κόμματος.

Το προγραμματικό συνέδριο δεν είναι ένα οποιοδήποτε θεματικό συνέδριο, για να αφεθεί στο έλεος σκοπιμοτήτων. Μέλλει να συζητήσει και να αποφασίσει τον ιδεολογικό χαρακτήρα και τους στρατηγικούς στόχους του κόμματος και από την άποψη αυτή **επιβάλλεται η εκλογή μιας επιτροπής ευρείας αντιπροσώπευσης όλων των ρευμάτων που συγκατοικούν στον ΣΥΝ** ικανής να συντάξει τα αναγκαία ντοκουμέντα του συζητούμενου συνεδρίου. **Το έργο της εκλογής αυτής της επιτροπής ανήκει στην ΚΠΕ.**

4. Η σημασία του προγραμματικού συνεδρίου απαιτεί μια σε βάθος δημοκρατική συζήτηση όλων των κρίσιμων ιδεολογικών και πολιτικών ζητημάτων που αναδεικνύουν οι ιστορικές εξελίξεις της εποχής μας αλλά αυτό σημαίνει **ότι ο ελάχιστος αναγκαίος χρόνος συζήτησης των ντοκουμέντων από τις κομματικές οργανώσεις και του οργανωμένου δημόσιου διαλόγου δεν μπορεί να είναι μικρότερος των τεσσάρων μηνών** από την ημέρα που η ΚΠΕ θα εγκρίνει τα συνεδριακά υλικά και ακόμα σημαίνει ότι απαιτείται η εκλογή νέων αντιπροσώπων για το συνέδριο

5. Προκαλεί τεράστια ερωτηματικά η σπουδή της ΠΓ διενέργειας προγραμματικού συνεδρίου τον Απρίλιο **όταν θα έπρεπε ήδη να έχει συγκληθεί η ΚΠΕ για να θέσει το κόμμα στις διαδικασίες σύγκλησης του τακτικού συνεδρίου του ΣΥΝ** αφού η θητεία των σημερινών πολιτικών οργάνων του κόμματος λήγει τον Ιούνιο του 2003, χρόνος κατά τον οποίο πρέπει να γίνει το τακτικό Συνέδριο.

Κατά την εκτίμησή μου όλα αυτά τα στοιχεία μαρτυρούν ότι το κόμμα βρίσκεται μπροστά σε μεθοδεύσεις, ότι το προγραμματικό συνέδριο χρησιμοποιείται εκτός των άλλων, ως εργαλείο δικαιολόγησης μετάθεσης

ή αναβολής του Τακτικού Συνεδρίου. Κατά την κρίση μου, η επιδιωκόμενη αναβολή του Τακτικού Συνεδρίου καθορίζεται και υποτάσσεται στις πραγματικές ανάγκες του κόμματος αλλά σε αδιαφανείς διαδρομές, σκέψεις και επιδιώξεις που έχουν να κάνουν με τις εξελίξεις στο ΠΑΣΟΚ, με διάφορα σενάρια περί τη κεντροαριστερά, με την εμμονή της ηγεσίας του ΣΥΝ στη χρεοκοπημένη πολιτική της λεγόμενης «εναλλακτικής πρότασης εξουσίας» η εφαρμογή της οποίας μέχρι σήμερα χρησίμευσε για την αναζήτηση των κατάλληλων όρων συμμαχίας με το ΠΑΣΟΚ, την ισχυροποίηση σοσιαλδημοκρατικών στοιχείων στον χαρακτήρα του κόμματος, στην καθήλωση του ΣΥΝ στο 3% και στην συσσώρευση μιας ιστορικής πια αναξιοπιστίας ανάμεσα στις ευρύτερες κοινωνικές δυνάμεις της εργασίας και του λαού σε ότι αφορά τους στρατηγικούς μας στόχους, την ιδεολογία, το ρόλο και τη δράση μας.

Ανεξάρτητα ωστόσο από τις ερμηνείες, ή τις προσεγγίσεις που μπορεί να έχει κανείς ως προς τις πολιτικές και την πορεία του ΣΥΝ **είναι φανερό ότι σήμερα το προγραμματικό συνέδριο δεν μπορεί να αποσπαστεί, ως ξεχωριστή διαδικασία, από τη διενέργεια του Τακτικού Συνεδρίου,** κι αυτό όχι μόνο για λόγους χρονικούς, αλά και για λόγους ουσιαστικούς.

Η τυχόν απόπειρα να επιβληθεί στο κόμμα, με συνοπτικές διαδικασίες, ένα δήθεν προγραμματικό συνέδριο με μοναδικό στόχο να **υποκατασταθεί η βασική και κυρίαρχη αντίθεση της εποχής μας κεφαλαίου και εργασίας από την δήθεν αντίθεση «μεταξύ του ανθρώπου και της φύσης»** - στο **όνομα της οικολογικής αριστεράς** – **θα αποτελέσει ένα ακόμα βήμα στην πορεία της παραπέρα σοσιαλδημοκρατικοποίησης του κόμματος.** Τα στελέχη και τα μέλη του ΣΥΝ που υποτιμούν αυτούς τους κινδύνους κάνουν μεγάλο λάθος.

Σήμερα οι θεωρίες περί πολυπολικού κόσμου – δηλαδή ενός κόσμου πολλών ιμπεριαλιστικών κέντρων – ο κοσμοπολιτισμός, οι διακηρύξεις για τις κοινωνίες της συνοχής και της κοινωνίας των πολιτών, η αγνόηση του ιμπεριαλιστικού χαρακτήρα της ολοκλήρωσης της ΕΕ, η αναγόρευση των μη κυβερνητικών οργανώσεων, οι περισσότερες από τις οποίες χρηματοδοτούνται από τις πολυεθνικές, σε μαζικά τάχα κινήματα, η χωρίς διάκριση αποδοχή των μαζικών κινημάτων ανεξάρτητα από τον ταξικό και αντιιμπεριαλιστικό ή μη προσανατολισμό τους, η παρουσίαση συνδικαλιστικών ηγεσιών όπως αυτές της Συνομοσπονδίας Ευρωπαϊκών Συνδικάτων (ΣΕΣ), ή της ΓΣΕΕ του κ. Πολυζωγόπουλου ή της ΑΔΕΔΥ του κ. Σπυρόπουλου ως δυνάμεων που μάχονται δήθεν τον νεοφιλευθερισμό, ενώ τον στηρίζουν, συγκροτούν ένα πλαίσιο πολιτικών που χρησιμοποιούνται από τις δυνάμεις «της νεοφιλελεύθερης αριστεράς» και κυρίως από τη σοσιαλδημοκρατία για να σπάσουν τους δεσμούς των σοσιαλιστικών δυνάμεων με τις δυνάμεις της εργασίας, να θέσουν τις βάσεις αποπροσανατολισμού και χειραγώγησης των εργατικών και λαϊκών μαζών ώστε να αποδεχθούν τον καπιταλισμό «με ανθρώπινο πρόσωπο» και να αποδυναμώσουν το αντιιμπεριαλιστικό μέτωπο στο όνομα μιας ηθικοποιημένης καπιταλιστικής κοινωνίας που ενστερνίζεται την κοινωνία των πολιτών της ισότητας (!) και της συνοχής!!..... Αν αυτό δεν είναι η άρνηση της πάλης των τάξεων, η άρνηση της κοινωνικής εξέλιξης και η αποδοχή τελικά «του τέλους της ιστορίας» τότε τι είναι;

Δεν έχουμε ανάγκη από μια επίφαση συνεδρίου που θα επιδιώξει να μεταθέσει τον άξονα του κόμματος έξω από την σοσιαλιστική επιλογή, ούτε ένα συνέδριο που θα υπηρετεί τη συγκυρία και θα υποτάσσεται στις εκλογικές ανάγκες του ΣΥΝ οι οποίες τάχα μπορούν να υπηρετηθούν με την μεταπήδηση στις γραμμές του ορισμένων στελεχών της οικολογίας. **Έχουμε ανάγκη επιτέλους να συζητήσουμε ανοιχτά και με ειλικρίνεια όλα τα θεμελιώδη ζητήματα που συνδέονται και**

καθορίζουν τόσο τον χαρακτήρα του κόμματος όσο και τους στρατηγικούς του στόχους.

Μερικά από τα ζητήματα αυτά συνοπτικά είναι:

- Η τακτική και η στρατηγική για την αλλαγή του καπιταλιστικού συστήματος και την εγκαθίδρυση του δημοκρατικού σοσιαλισμού
- Για ποιόν σοσιαλισμό παλεύουμε
- Η πάλη κατά του ιμπεριαλισμού και της νέας τάξης
- Ο νέος χαρακτήρας του ΝΑΤΟ και η πάλη για τη διάλυσή του.
- Η πορεία της ΕΕ ως ολοκλήρωση του πόλου του ευρωπαϊκού ιμπεριαλισμού – Ο ευρωατλαντικός άξονας
- Οι θέσεις μας για μια Ευρώπη των λαών και των εργαζομένων για μια Ευρώπη του Σοσιαλισμού
- Νεοφιλελευθερισμός – ανταγωνισμός – παγκοσμιοποίηση ως το ιδεολογικό όχημα των πολυεθνικών και της νέας τάξης.
- Η εξέλιξη της σύγχρονης σοσιαλδημοκρατίας ως πολιτικής δύναμης στήριξης του νεοιμπεριαλιστικού συστήματος.
- Η πάλη των τάξεων και ο ρόλος της εργατικής τάξης ως της ηγετικής κοινωνικής δύναμης της σοσιαλιστικής αλλαγής – Οι σύμμαχοί της – Ο ρόλος των μαζικών κινημάτων.

- Ο χαρακτήρας και η πολιτική του δικομματισμού ΠΑΣΟΚ – ΝΔ. Η πάλη για την ήττα του δικομματισμού και της πολιτικής του – Ο διπολισμός και η κεντροαριστερά.

- Τα ζητήματα των κοινωνικών και πολιτικών συμμαχιών – Η ανάγκη ενότητας δράσης των αριστερών και προοδευτικών δυνάμεων και το πρόγραμμα εξουσίας τους.

Συντροφικά

Δ.Σουλιώτης
Μέλος της ΚΠΕ